

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Adam primus peccator. xlviiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

est Adam, per cuius delictum mors pertransit in omnes homines: in quo omnes peccauerunt. Reliqui deinde, insigniores tamen, & in 8. Scriptura notati, ordine sequuntur: ut sicut in eis abundasse delictum cognouimus: ita & superabundasse Dei gratiam per Iesum Christum intelligamus.

Rom. 5.

ADAM PRIMVS PECCATOR.

Tanto decoratus ADAM regno, cum omnibus terrestribus nullo ex merito, sed sola diuina benignitatis gratia prelatatus esset, improbum demonem, & perfisurum sue salutis inimicum, Domino & Tutore, cui merito adherere debebat, digniorem duxit: eiq; magis quam Creatori suo auscultauit. Postquam ergo deceptus esset, videamus quomodo ipsum tale operans crimen Deus tractarit. Nunquid ipsum omnino perdidit? Et quidem iustitie ratio exigebat tantam beneuolentiam consecutum, mox à primordiis laescientem de medio tolli, & funditus deleri: sed non hoc fecit Deus, nec abominatus est, nec eum auersatus qui se tam ingratum in benefactorem exhibuit: sed ad ipsum venit, sicut ad egrotum medicus. Et noli simpliciter dictum percurrere charissime: sed cogita quale est, nec angelum nec archangelum, nec ullum alium illius seruorum misisse: sed ipsum met Dominum ad collapsum descendisse, & iacentem erexisse. Quod enim ex magna fecit hoc charitate, ipsa verba que ad ipsum dixit, demonstrant. Principio enim ipsum vocare, magna & ineffabilis est misericordia: tum ob benignam interrogationem, qua erubescens, & neque os aperire, neque linguam mouere audentem nominabat. Non enim dixit, sicut par erat iniuriam passum dicere, O scelerate & scelestissime: sed prorsus e contraria. A prima enim voce ipsum statim erexit, & iacen-

CAPVT

XLVIII.

Ex Chryf.
Homil. 17. in
Genes. &
Homil. 7. ad
pop. Antio-
chenum.

& iacentem, & timentem, & tremantem considerare fecit, prior eum vocans ipse: quinimo non tantum prior vocans, sed etiam ex suo ipsum nomine appellans & dicens, Adam ubi es? quod legitima amicitia indicium esse manifestum est. Inimicis etenim in quospiam dispositi, nec nomina eorum, qui se laesere, tolerant commemorari. Nominine itaque vocat occultatum, ut vocationis mansuetudine animetur, & timore mortuus cogitationes respuellabundas assumat. Adhuc mihi sermone communicat? adhuc voce me dignatur? adhuc me ut pater aduocat, & ut prauaricatore non perdit in iudicatum? Ita diuina Bonitas se in omnia secula & populos effundit.

Chrys. Serm.
de Adā, So-
do. Achab,
& pœnit.

POPVLVS ISRAEL IDOLOLATRÆ.

CAPVT

XLIX.
Chryso-
stomus.
eodem Ser-
mone.

Mansuetus est Dominus, & etiam inimicis misericors. Et alicubi prior etiam occurrit, ut conciliet inimicos: & ut ament hi qui impegerant, studet artibus quibusdam efficere. Ex multis autem vnā hanc narrabo. ISRAELITAS electos variis miraculorum operationibus fouebat, & præclaros præ omnibus monstrabat: omnem (ut ita dicam) creaturam propter illos alterans, & elementorum mysteria mutans, transiri faciens nauigabilia, de fluuiam ostendens petram, præparans terram in absorptionem, retrocedere faciens Solem ad occasum festinantem, regulas naturæ nouas præscribens: eaque omnia in gloriam ingrati Israelis. Cum verò Idoli seruire cœperunt, pessime retribuentes Deo, habuit quidem ad ultionem fulmina, sed natura ad multitudinem vergebat. Abstinebat quidem ab ultione omnium, sed curabat ut amaretur ab his qui offenderant. Ieremiam mediatorem facit. Vade, inquit, & lege sermones illos, & dices eis: Convertere ad me peregrinatio Israel, & non irascar vobis in æternum. Promittit per mediato-

Jerem. 3.